

1657 or later: Pieter Rixtel, “Zin-erinerigh van het Zin-spel
Philedonius” in *Mengel-rymen*, Haarlem, 1669.

Zin-erinerigh van het Zin-spel

PHILEDONIUS ofte LUSTHART,
Ten Toneele gevoert door den hoog-geleerden Heer
Dr. FRANCISCUS van den ENDEN

HOe los het wulpz' en jongh Verstant,
De toghten van de Jeught doet draeijen,
Haer wil met alle Winden waeijen,
Soo reden haer niet hout aen bant;
[p. 24] Wert hier verthoont in Zin-Toneelen:
Voorzichtigheydt leyt met haer Hant,
De Jeught, onkundigh, tot verstant,
En leert wel-leven, door't wel-speelen;
Terwijl een *Lusthart*, licht getreft,
't *Geluk*, waer door hy is gestegen,
Waent onder zijn bedwangh gekregen,
En los sigh op sigh selfs verheft.
De grijse *Tijt*, die alle dingen,
Hoe duyster, toont, versterkt, en slijt,
De *Doodt*, het end' van onse tijt,
En all' onse oog-veranderingen,
Het *Oordeel*, hier, in ons gemoet,
Hier naer, gehuysvest, in Godts Handen,
De Hel, altijt gewaent te branden,
Het *Hemel-heyl*, te koop voor boet,
En d'*Eeuwighheydt*, die Deughde, en Zonde,
Een Eeuwigh Perk van straf, en loon,
Gestelt heeft, eyschen *Philedoon*,
Van zijn verdwaelde Lust ontbonden,
Te keeren, tot sigh selfs en Godt:
Hy laet, *Voorzichtigheydt*, hem raden,
Betraght de Deught, hoopt op Genade,
En wraekt de lust, die hem bespot.
Maar door de *Weelde*, snel vervloogen,
De *Ionkheydt*, licht van wil verset,
En d'*Eer*, die hoop tot heyl verplet,
In 't Net der *Wellust* om-getoogen,
Keert weer tot d' ongebondentheydt,
[p. 24] Stelt *Deughde* uyt, tot zijn oude Dagen,
Wil eerst zijn lust, dan Godt behagen,
Meer zondigen, eer hy 't beschreyt,
En, door *Hartneckigheydt* getroffen,
Sigh kanten teghens Gode, en Heyl.

„ Wie Godt versaekt leeft nergens veyl:
„ De Boet'-Uur laet sigh wel versloffen,
„ In wellust, by de leught, maer keert
„ Weer swaerlijk tot de gryse Haren:
„ Wat Iongh ons schielijk is ontvaren,
„ Wort oudt, en swak, te nôo geleert.
De *Lusthart*, moede in 't zondigh zweten,
Soekt, rusteloos, de *Rust*, en rust,
Van 't dreyghende onheyl onbewust,
Op 't Pluym-Bedt, van *Sigh-selfs-vergheten*;
Dogh in een *Droom*, verwekt tot *Deught*,
Door *Godts Barmhartigheydt*, in 't ende,
Kent, en ontwijkt, gedreyghde ellende,
Wort oudt, en wijs, selfs in zijn Jeught.

Source:

Pieter Rixtel, *Mengel-rymen*, Haerlem: Vincent Casteleyn, 1669, pp. 23-25.

Quotation:

You can quote freely from this text, but it would be appreciated if due reference was made to the site and its author.

F. Mertens (ed.), *Online documents regarding Franciscus van den Enden* (<http://users.pandora.be/fvde/>)